

EL FIGARÓ

Temporada 1997

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA - NÚM. 26 - SEGONA ÈPOCA - NOVEMBRE 1999

ÍNDEX

Nissaga de poder	4
Una altra Festa Major d'upa	14
El primer pilar de vuit descarregat al segle XX	18
Incansables	20
Els castells del 97	23
Des dels ulls d'un enxaneta	24
Dos castellers de soca-rel reben la Medalla de la Vila	26
Josep Requena i Fèlix Balañà, castellers de soca-rel	26
Presentació del Web dels verds a l'assemblea	26

BUTLLETÍ DELS CASTELLERS DE VILAFRANCA

Segona època. Núm. 26. Novembre del 1999

Edita:

Colla Castellers de Vilafranca

Estatge social: General Prim, 11. 08720 Vilafranca del Penedès.
Ap. Correus 313.

Consell de redacció:

Xavi Carrasco, Neus Castells, Miquel Ferret, Jordi Galtés,
Biel Senabre, Òscar Serramià i Francesc Taravilla.

Col·laboradors:

Eva Mestres, Jordi Mir, Joan Montserrat
i Gemma Raurell.

Foto de la portada:

Pau Asensio.

Fotocomposició, fotolits, muntatge i impressió: Gràfiques Kerpe

Dip. L. B-29.663/86

Editat amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Conselleria de Benestar Social

Ajuntament de
Vilafranca del Penedès
Regidoria de Cultura

El Figarot no es responsabilitza de l'opinió que expressin els articles signats.

EDITORIAL

Pòquer d'asos

El 1997 passarà a la història particular dels Castellers de Vilafranca com l'any que van descarregar quatre castells de primera fila: el pilar de vuit amb folre i manilles, la torre de nou amb folre i manilles, el quatre de nou amb folre i l'agulla al mig i el cinc de nou amb folre.

Aquestes quatre construccions tenen un valor especial per a la nostra colla: el pilar de vuit amb folre i manilles perquè aquell que vam carregar la diada de Sant Ramon del 1995 va ser el primer que es veia durant el segle XX i perquè, precisament l'any 1997, el vam descarregar per primer cop aquesta centúria; la torre de nou perquè ha estat un dels castells emblemàtics de la colla pel fet que vam ser nosaltres els qui ens la vam inventar, la vam anar treballant quan poca gent hi creia i, en els últims anys, l'hem consolidada i dominada plenament; el quatre de nou amb folre i l'agulla al mig perquè també ha estat un castell que s'ha elaborat a la *factoria* de cal Figarot (si no hagués estat per nosaltres, potser avui en dia ningú no se l'hauria ni tan sols imaginat), amb el valor afegit que hem estat els Castellers de Vilafranca els que l'hem carregat i descarregat a plaça, i, finalment, el cinc de nou amb folre perquè representa superar una construcció que històricament ens ha costat força.

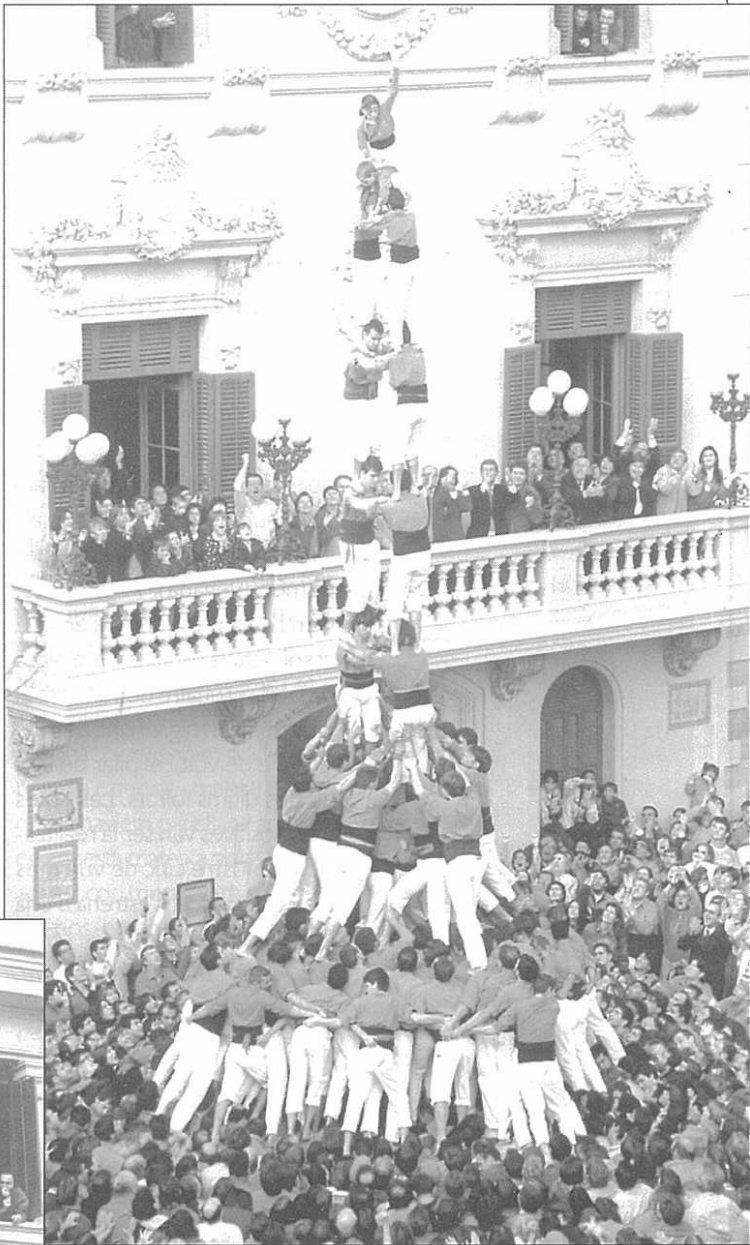
Cadascú es pot quedar amb el castell que li faci més gràcia i podem estar parlant hores i hores de les virtuts i de les dificultats de cada construcció, però el que és ben veritat és que tenir els tres castells descarregats a la mà, i en una sola temporada, representa tenir un pòquer d'asos difícil de superar.

1997, una temporada impressionant

Nissaga

de poder

Castells de vuit, tot ramblejant. En la primera sortida oficial de la temporada, en una aturada del consuetudinari passeig per la rambla del diumenge al migdia, vam descarregar tres castells de vuit davant del monument a Milà i Fontanals: torre de vuit amb folre, tres de vuit i quatre de vuit -que no està gens malament per ser l'actuació que obria l'any-. I després dels tres pilars de cinc -un de carregat-, encara hi va haver qui va aprofitar per continuar *ramblejant*. (*Rambla de Sant Francesc, Vilafranca del Penedès, 27 d'abril*).

Tornen els grans pilars. Després d'haver descarregat un segur pilar de sis a l'assaig de la vigília, es va anar a Salomó amb ganes de completar el primer gran espatat de l'any, amb l'*uniforme de gala*. I tal dit, tal fet: un perfecte pilar de sis -millor encara que el del dia anterior- es va erigir com a punt final d'una excel·lent actuació en què vam fer el tres i el quatre de vuit i la torre de set. (*Salomó, 3 de maig*).

Foto: Félix Miró

Castells sur l'herbe. No és que vulguem barrejar la gimnàstica amb la magnèsia ni pretenem confondre el *tocino* amb la velocitat recordant en un butlletí casteller la cèlebre pintura de Manet, però és que la sortida al manresà Parc de l'Agulla va ser ben bé això: aixecar castells damunt l'herba. En un preciós paratge silvestre, immersos en una manifestació de la més autèntica cultu-

La millor actuació de vuit

En la ja tradicional actuació de les Fires de Maig, vam tornar a fer la millor actuació de vuit possible (també coneguda com l'*actuació de Montserrat*, ja que allí va ser on la vam dur a terme per primera vegada). Així, doncs, vam bastir en aquell dia en què el sol petava de valent a la plaça de la Vila el quatre de vuit amb el pilar de sis al mig, el cinc de vuit, la torre de vuit i el pilar de set, els dos últims folrats. Les notes més positives van ser la realització del nostre cinc de vuit més matiner, així com l'estrena d'una nova pilanera al setè pis. (*Fires de Maig, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès, 18 de maig*).

Foto: Miquel Arroyo

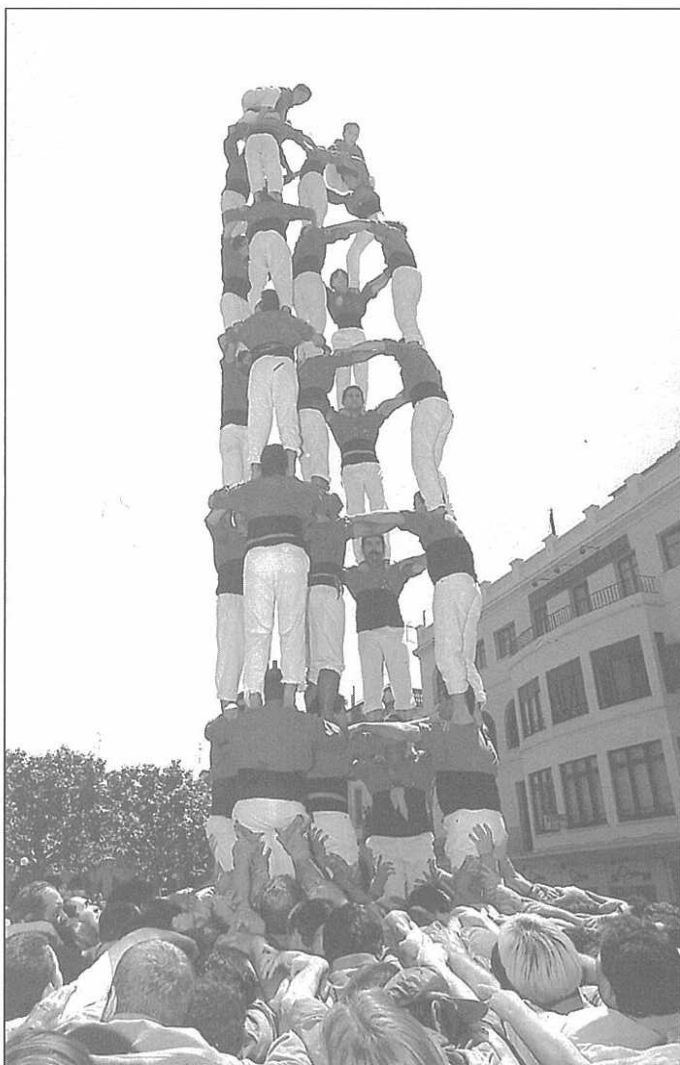

Foto: Félix Miró

Foto: Félix Miró

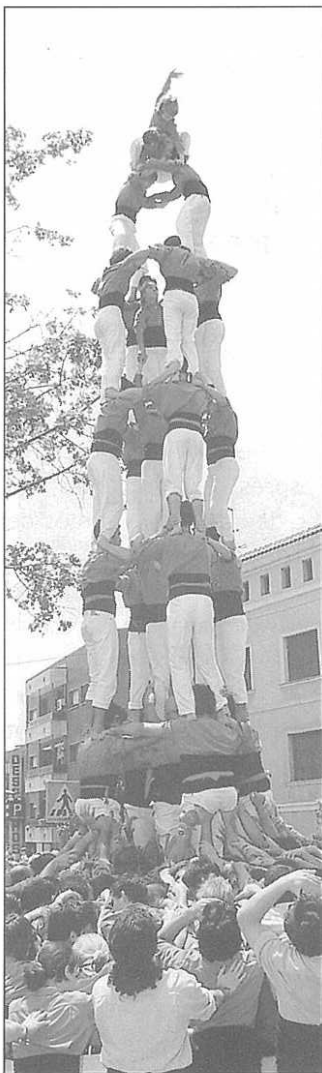

Foto: Felix Miró

Foto: Josep M. Petrus

Tres quarts de feina feta

L'endemà, diumenge, ens vam desplaçar a Cornellà de Llobregat on els darrers anys hem plantat grans castells. Per no quedar-nos enrere, en aquesta ocasió hi vam bastir un treballat quatre de vuit amb l'agulla al mig, a la primera ronda; a la segona, *només* vam poder carregar la catedral —malastrugança que ja havíem patit l'any anterior en aquesta mateixa plaça—, i, tot i aquest cop moral, vam saber refer-nos-en per descarregar un esplèndid tres de vuit. (*Festa Major, Cornellà de Llobregat, 1 de juny*).

Castells amb gust de sardina

Una colla de cent cinquanta legionaris va sortir en expedició cap a la Imperial Tarraco, ciutat on mesos abans havíem aconseguit una gran victòria lluitant com a braus. Aquest cop el camp de batalla era arran de mar. Hi vam plantar el quatre i el tres de vuit i la torre de set, així com el majestuós espadat de set folrat, la nostra més preuada arma. Esgotats de fer tant d'esforç, vam plegar la faixa per poder omplir la "caixa" amb una succulent *fideuà* i una *sardina*, acompanyades de vi i cava a dojo. (*Tarragona, 14 de juny*).

Foto: Felix Miró

ra popular del nostre país, vam descarregar un tres de vuit estàtic, un quatre de vuit força suat i un cinc de set, tot plegat finalitzat amb dos pilars de cinc. (*Parc de l'Agulla, Manresa, 4 de maig*).

Castells a la ciutat dels sants. Amb motiu de la inauguració de la nova Universitat de Vic, vam fer parada i fonda a la gran plaça porxada d'aquesta vila. La parada fou d'allò més insòlita: en poques sortides —per no dir que en cap— els autocars ens havien deixat a la plaça mateixa. Dels castells, ben poca cosa a dir: clàssica i perfecta actuació de quatre de vuit, tres de vuit i torre de set, a més de dos pilars de cinc simultanis. Abans d'abandonar la ciutat dels sants, no ens vam poder estar de fer la *fonda*. Una passejada pel barri antic ens va permetre comprar uns deliciosos *souvenirs*: les llonganisses. (*Vic, 24 de maig*).

Foto: Miquel Arroyo

Castells amb un gust de cava. En una altra actuació de tarda-vespre de dissabte, ens vam arribar a la capital del cava, concretament a una de les empreses cavistes més importants del nostre país. Vam fer-hi una actuació de set —de la gamma alta— tot descarregant el tres de set, el quatre de set amb l'agulla i el cinc de set. Malgrat els aplaudiments dels embadalits congressistes, del sopar i del cava promès, res de res! (*Sant Sadurní d'Anoia, 31 de maig*).

Castells o simples holo-grames? En una tarda de dissabte, ens vam reunir tots a primera hora per començar la nostra carrera com a actors semiprofessionals. Amb motiu de l'enregistrament d'un capítol de la sèrie televisiva *Nissaga de poder*, vam plantar un insòlit tres de set amb folre, que les noves tecnologies van convertir en un tres de nou folrat per Sant Fèlix! (Plaça de la Vila, 7 de juny).

Foto: Fèlix Miró

Només n'hi caben de set.

Després del nostre primer tres de set amb folre, ens vam dirigir cap al pavelló d'hoquei on es disputava el Torneig de l'Anxaneta. Aquesta és una actuació més que tradicional en el nostre calendari i hi vam plantar un pilar de cinc, d'entrada, el tres i el quatre de set, després, i la torre de sis i el vano de cinc, per acabar. (Torneig l'Anxaneta, pavelló d'hoquei, Vilafranca del Penedès, 7 de juny).

Monuments catalans.

La sortida a Barcelona va ser amb motiu d'una manifestació de cultura popular del nostre país. Així, diversos balls de festa major provinents de totes les contrades i de més enllà es van reunir a la Sagrada Família, davant de la façana gaudiniana del naixement, per delectar uns astorats turistes estrangers. Pel que fa a la nostra actuació, només s'ha de dir que vam aconseguir de completar-hi la clàssica trilogia: quatre i tres de vuit i torre de set. La cirereta final d'aquesta actuació de costellada va ser la consecució de l'espadat de

Castells amb un cert gust de cervesa

A tres dies de Sant Joan -quan fins no fa gaire començava la temporada- ens vam desplaçar fins a la capital del Baix Camp, ciutat on els últims anys hem arrodonit espectaculars actuacions. Després de la passejada per la *Parellada* reusenca, i arribats a plaça, no ens vam poder estar de comentar les pancartes publicitàries d'una coneguda empresa cervesera. Us imagineu una d'aquestes pancartes al balcó de l'Ajuntament vilafranquí en ple Sant Fèlix?... lleig. Què n'hem de fer, doncs? Si almenys ens donessin una mica de *mam* entre castell i castell... I, per què aquesta marca i no la que duu el nom del patró de la colla i, com nosaltres, allà on va triomfa i, a més, està per damunt de les estrelles? El cert és que no vam desentonar perquè hi vam descarregar un treballat quatre de vuit amb l'agulla, una torre de vuit folrada i un tres de vuit. En les rondes dels pilars, Reus es va quedar sense espatat folrat ja que malauradament el pilar de set no va passar de ser un intent. (Festa Major, Reus, plaça del Mercadal, 21 de juny).

La ruta de Sant Pere: de Sant Pere Molanta a Sant Pere de Ribes

L'endemà de la malaguanyada visita a terres catalanes del nord, vam dur a terme una maratoniana jornada que podríem anomenar com *la ruta de Sant Pere*.

Així, doncs, al matí vam visitar la població veïna de Sant Pere Molanta, mentre que a la tarda vam actuar al Garraf, concretament a Sant Pere de Ribes.

La sessió matinerana va començar després de les actuacions dels balls del poble i de la trobada de gegants. Vam entrar a la plaça -una mena de plaça de braus de pati de col·legi, però sense grades- i inicialment hi vam descarregar un esvelt quatre de vuit. Després hi vam plantar una torre de set molt segura i un cinc de set, a més a més de dos pilars de cinc simultanis.

Quan els estómacs ja pensaven en el deliciós dinar que ens esperava a Cal Figarot, ens van demanar de participar en un muntatge fotogràfic tot bastint un quatre de set sense agulles.

La sessió de la tarda ens va dur a la Festa Major de Sant Pere de Ribes. En primera ronda ens vam apuntar un altre quatre de vuit amb l'agulla que va ser força treballat.

En segona ronda vam afrontar una altra catedral i, tot i que hi va haver un cert nerviosisme a l'hora d'erigir aquest majestàtic monument, el cinc de vuit es va poder descarregar, lent però segur. Seguint la tònica de la jornada, vam alçar una torre de vuit folrada amb acurada perfecció.

Per acabar no podíem marxar sense el nostre espatat de sis. (Festa Major, Sant Pere Molanta/Sant Pere de Ribes, 29 de juny).

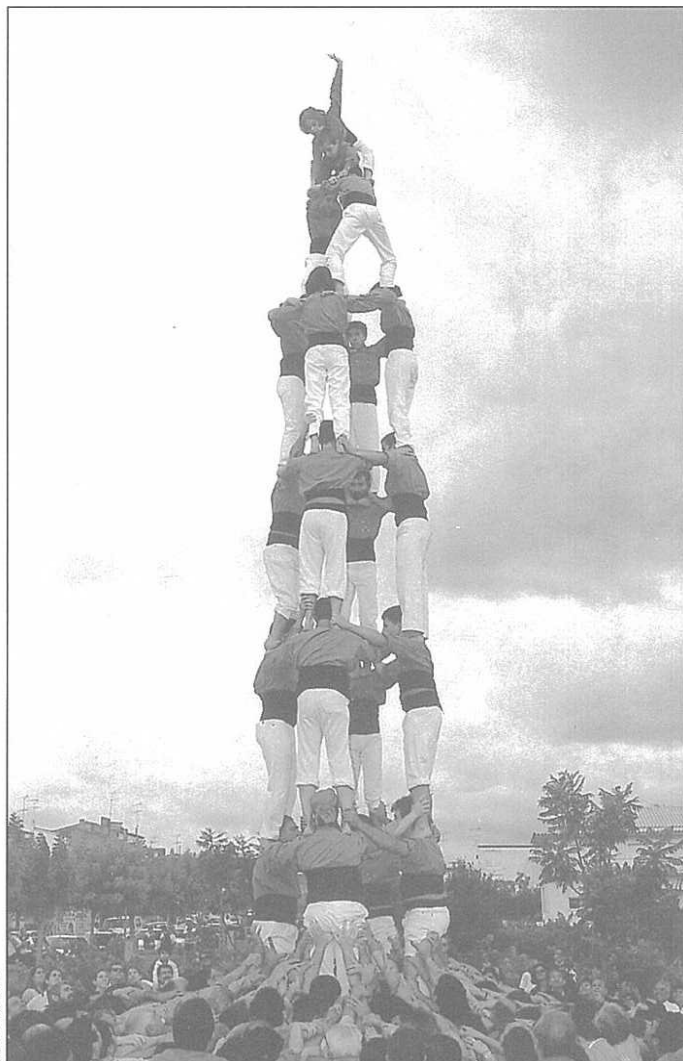

Foto: Fèlix Miró

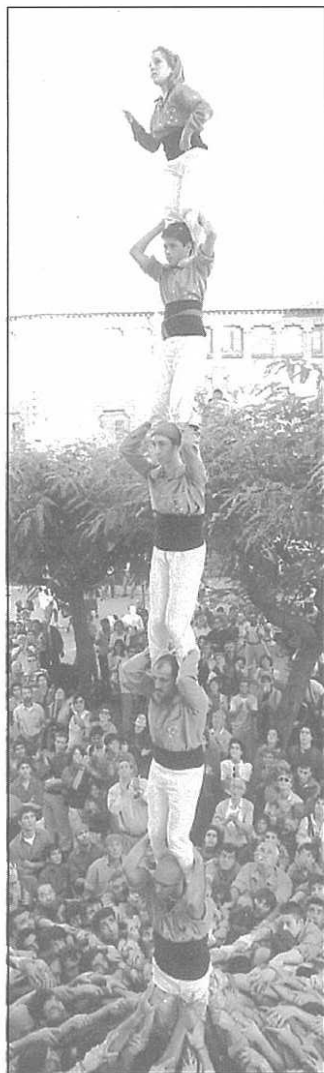

Foto: Felix Miro

Foto: Felix Miro

sis, que emulava les vertiginoses torres modernistes que teníem al darrere. (*Sagrada Família, Barcelona, 8 de juny*).

Foto: Felix Miro

La pluja ens torna a jugar una mala passada.

La visita a la Catalunya Nord va ser marcada per una intensa pluja que ens va acompanyar durant tot el viatge (ni per la FM 96 havíem vist tanta aigua junta). Un cop hi vam haver arribat, i tenint en compte les previsions meteorològiques, es van suspendre tots els actes previstos per a aquella tarda. Per fer temps fins a l'hora de sopar -l'únic acte que no se'n va anar en orris-, els més atrevits van poder visitar Perpinyà, tot i que van quedar ben xops. Arribada l'hora, ens vam desplaçar a un pavelló poliesportiu encara en construcció on, per guanyar-nos l'àpat, vam fer un tres de set. (*Perpinyà, 28 de juny*).

I el vano no va poder ser (o sí?).

Seguint la tradició dels darrers anys, un altre cop vam actuar a la plaça de la Sardana del barri vilafranquí de Sant Julià, on celebraven la festa del barri. Sota un cel estrellat d'un dissabte a la nit, vam fer tres edificis: un quatre de vuit, un cinc de set i una torre de set, amb ensurt incòs. Finalment, si l'any anterior hi vam plantar l'espadat de sis, aquest cop hi vam intentar el vano de sis. La incògnita de la jornada va ser determinar si aquest va ser carregat o descarregat (o ni una cosa ni l'altra; oh!, i llavors què?). (*Festa del barri de Sant Julià, Vilafranca del Penedès, 5 de juliol*).

Foto: Felix Miro

Foto: Felix Miro

La millor de vuit

La sortida per actuar a la Festa Major dels Monjos va ser d'allò més positiva. No es pot demanar gaire més: la colla va descarregar una altra catedral, un nou quatre de vuit amb el pilar de sis al mig i una torre de vuit folrada. Aprofitant el peu d'aquesta torre, es va tirar un pilar de set que, després de fer un intent desmuntat, es va descarregar. Vam tornar a suar la cansalada en aquesta mena de plaça-paella, però aquest cop va valer ben bé la pena. *(Festa Major, Santa Margarida i els Monjos, plaça de Pau Casals, 20 de juliol).*

Foto: Felix Miró

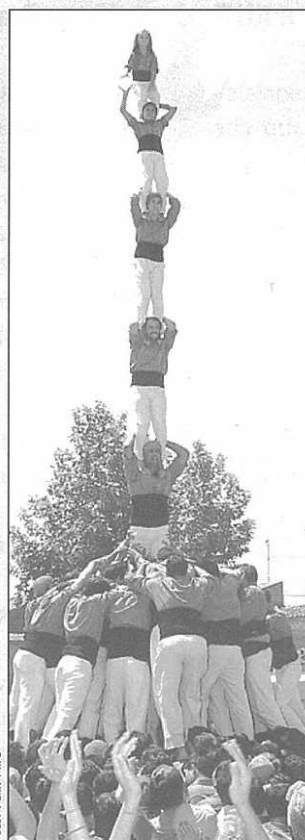

Foto: Felix Miró

Foto: Josep M. Clariana

Foto: Josep M. Clariana

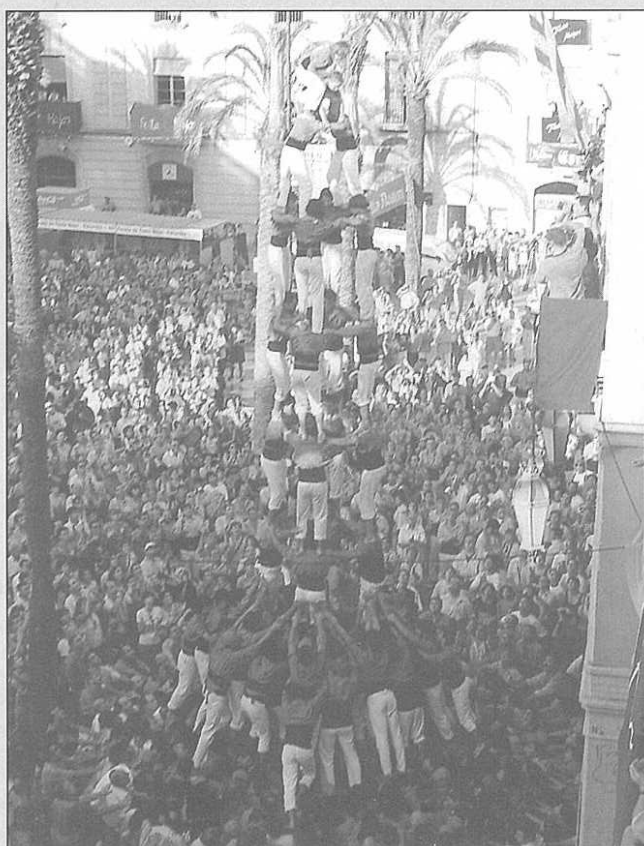

Foto: Josep A. Bernaus

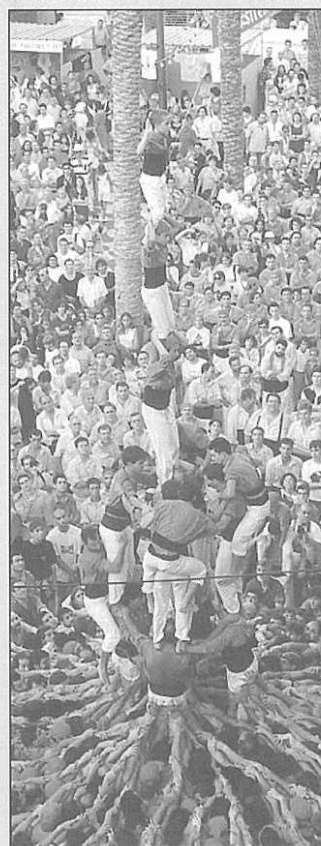

Foto: Josep A. Bernaus

La nostra segona plaça

Vistes les actuacions que hi hem dut a terme, es pot considerar la plaça vilanovina com una de les més favorables per veure-hi grans castells de color verd. No endebades, la colla porta uns anys fent-ne de molt bons, i en aquest 1997, per no quedar-se enrere, hi va bastir una catedral, un quatre de nou folrat i un quatre de vuit amb l'agulla al mig. Un espadat de sis va tornar a ser pujat i baixat a la ronda dels pilars. (*Festa Major, Vilanova, plaça de l'Ajuntament, 2 d'agost*).

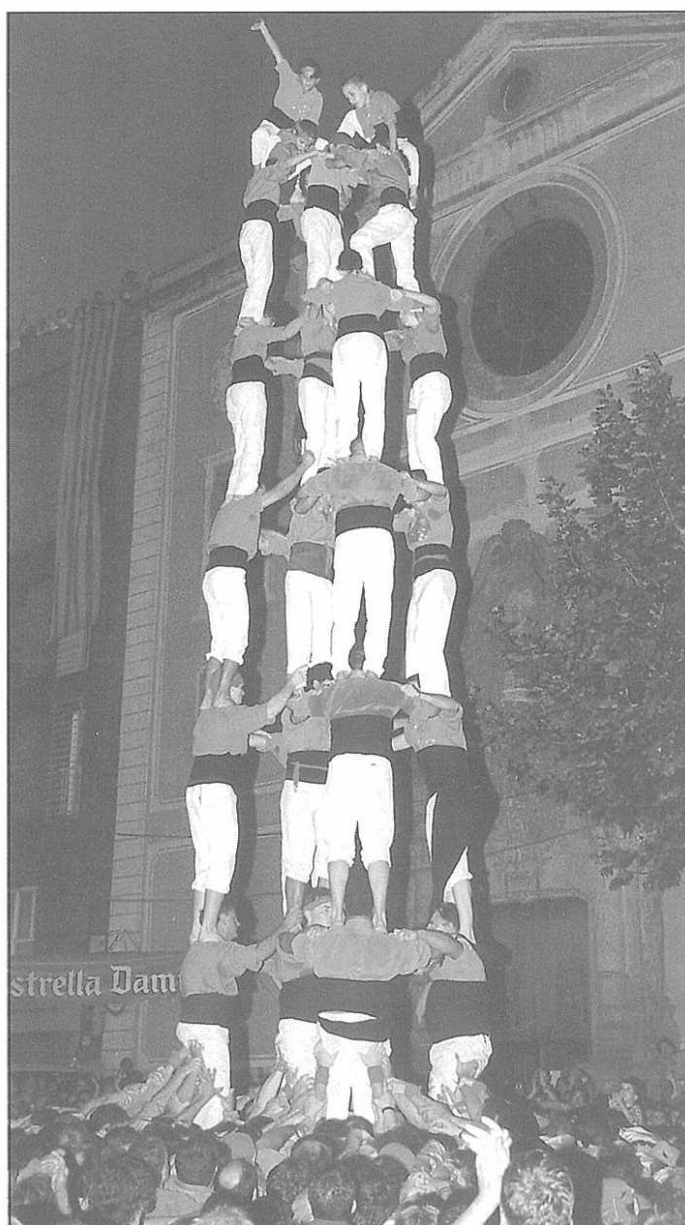

Foto: Pau Asenjo

La tripleta màgica

L'objectiu de la sortida a Mataró era aconseguir el primer castell de nou de la temporada, però les coses van anar tan bé que vam completar, per primer cop a la nostra història i en una mateixa actuació, el tres i el quatre de nou amb folre i el cinc de vuit. La famosa tripleta màgica!

Per acabar-ho d'arrodonir, hi vam afegir un espadat de sis de comiat. Mira que n'hem arribat a fer, d'actuacions que superen aquesta ditzosa tripleta, però no podem negar que aquell dia de juliol ens en vam anar a dormir més que satisfets. (*Festes de les Santes, Mataró, 27 de juliol*).

Sense parar la màquina

En ple mes d'agost, i a la vora de Sant Fèlix, qualsevol actuació és bona per preparar els grans castells. Això fa que en una actuació com la de Llorenç descarreguéssim un cinc de vuit i un quatre de vuit amb l'agulla, i carreguéssim una torre emmanillada (és a dir, una torre de vuit amb un folre molt prim). La ronda dels pilars també va ser notícia, no tant per l'alçada que van tenir, sinó perquè un dels pilars de cinc era exclusivament format per dones. (*Festa Major, Llorenç del Penedès, 10 d'agost*).

Foto: Josep M. Petrus

Foto: Pau Asernio

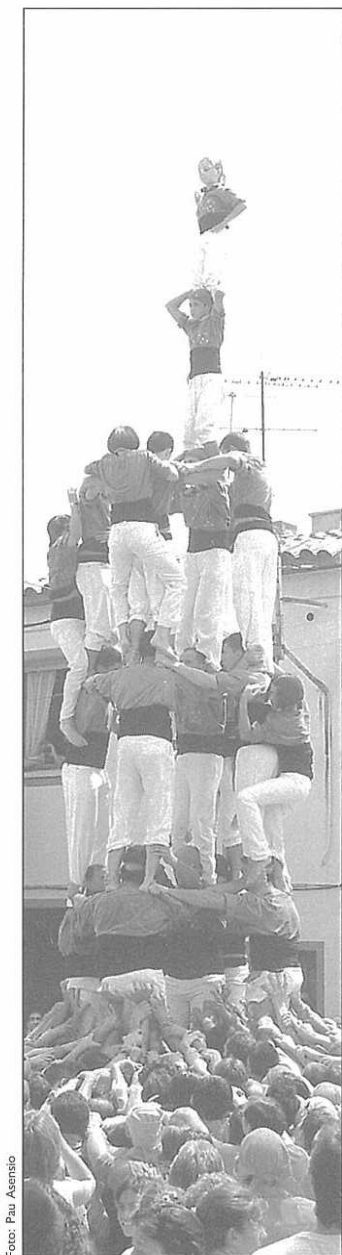

Foto: Pau Asernio

Una petita reliscada

Si bé el dia de la Mare de Déu d'Agost, a la Bisbal, les coses no hi van anar com tots esperàvem, el cert és que, amb lluita, vam aconseguir una destacada actuació. Els castells de nou (el tres i el quatre) se'ns hi van resistir, però vam sortir de plaça amb un quatre de vuit amb l'agulla, amb una torre de vuit i amb un tres de vuit i un pilar de set amb folre, tots descarregats. Si arribem a tenir la sort de cara... (*Festa Major, la Bisbal del Penedès, plaça de Sant Jordi, 15 d'agost*).

Foto: Félix Miró

Foto: Félix Miró

Un tres de nou d'infart

Tal com passa un cop cada tres anys, el quart diumenge d'agost no vam anar a l'Arboç, sinó a Igualada. El principal objectiu era treure'ns l'espina de la Bisbal, però, després de fer una altra catedral (l'última abans de folrar-la per posar-hi un pis més), vam veure com ens queia el quatre de nou amb folre. Tanmateix, no ens vam arronsar i, amb força lluita, vam descarregar una torre de vuit folrada i un tres de nou amb folre defensat fins a l'extenuació. (*Festa Major, Igualada, 24 d'agost*).

De nou, la millor de vuit

La sortida al Catllar suposava la penúltima prova de foc abans de la Festa Major de Vilafranca. Deixant els castells de nou per al dia següent, vam fer-hi la millor exhibició de vuit: cinc de vuit, quatre de vuit amb el pilar de sis al mig, torre de vuit folrada i pilar de set, també folrat. (*Festa Major, el Catllar, 23 d'agost*).

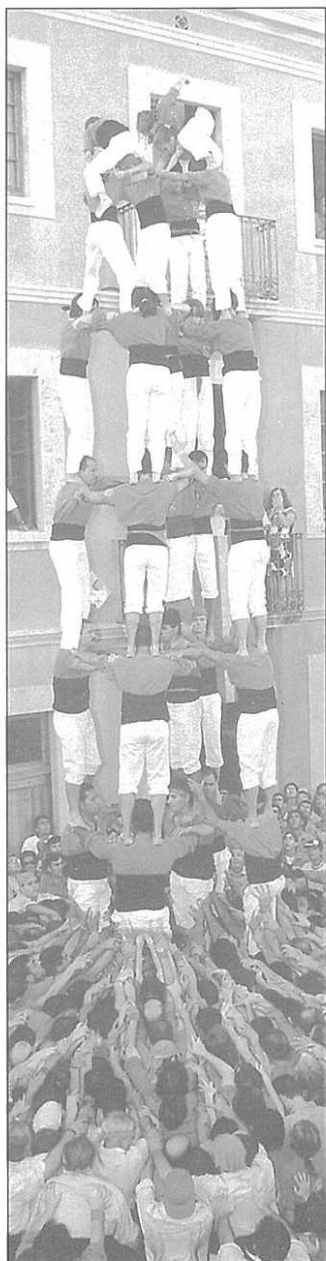

Foto: Felix Miró

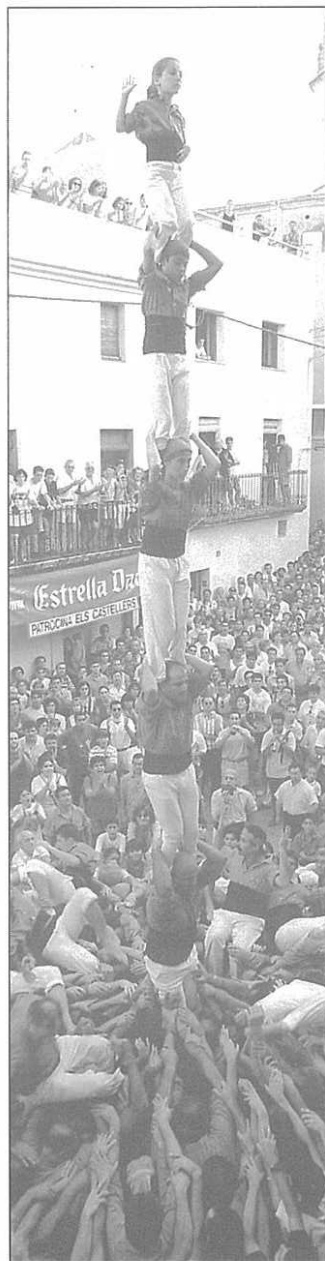

Foto: Felix Miró

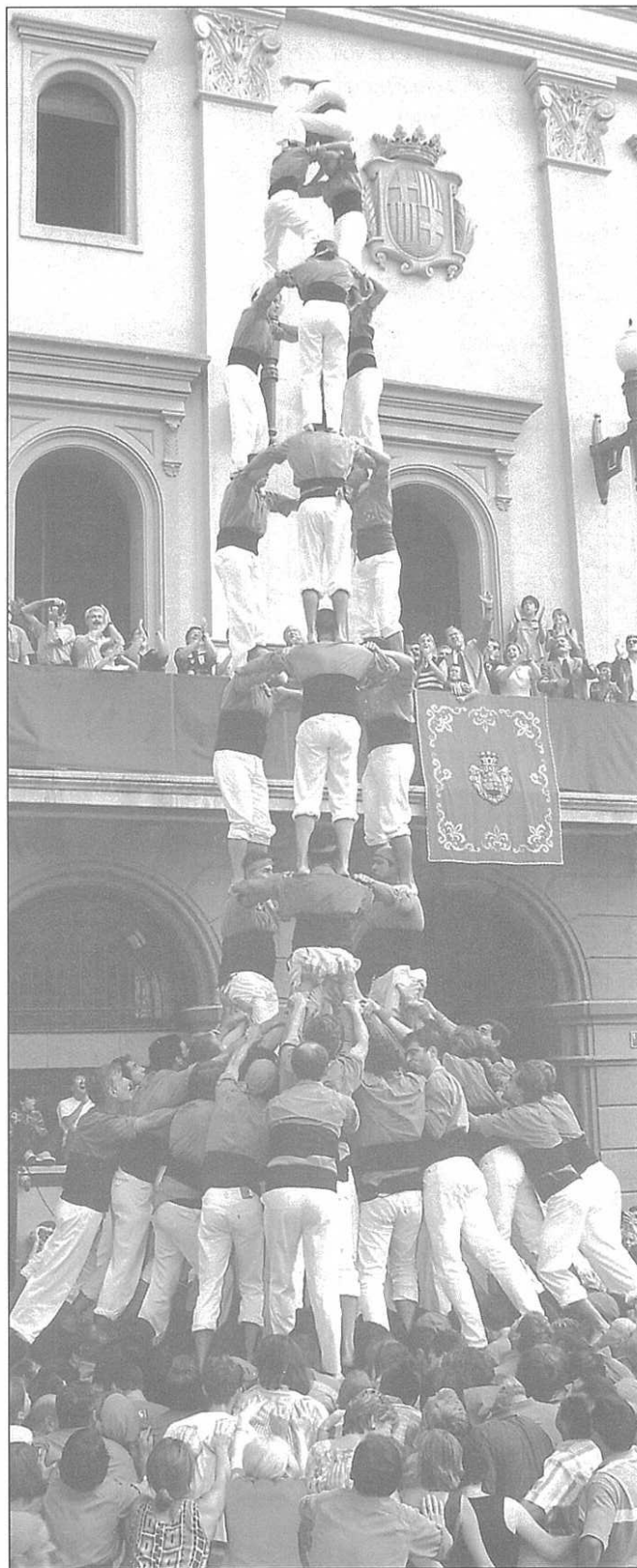

Foto: Felix Miró

Una altra Festa Major d'upa

Tres castells de la gamma extra

Tripleta de vuit

L'actuació del primer dia de Festa Major va servir per escalfar motors amb vista als titànics castells que teníem a punt per a Sant Fèlix. Igual com ja va passar dos anys abans (l'any 1996 la pluja va impedir de repetir-ho), vam aconseguir-hi la tripleta de vuit: torre de vuit amb folre, tres de vuit i quatre de vuit. (*Festa Major, Vilafra del Penedès, plaça de la Vila, 29 d'agost*).

Foto: Fèlix Miró

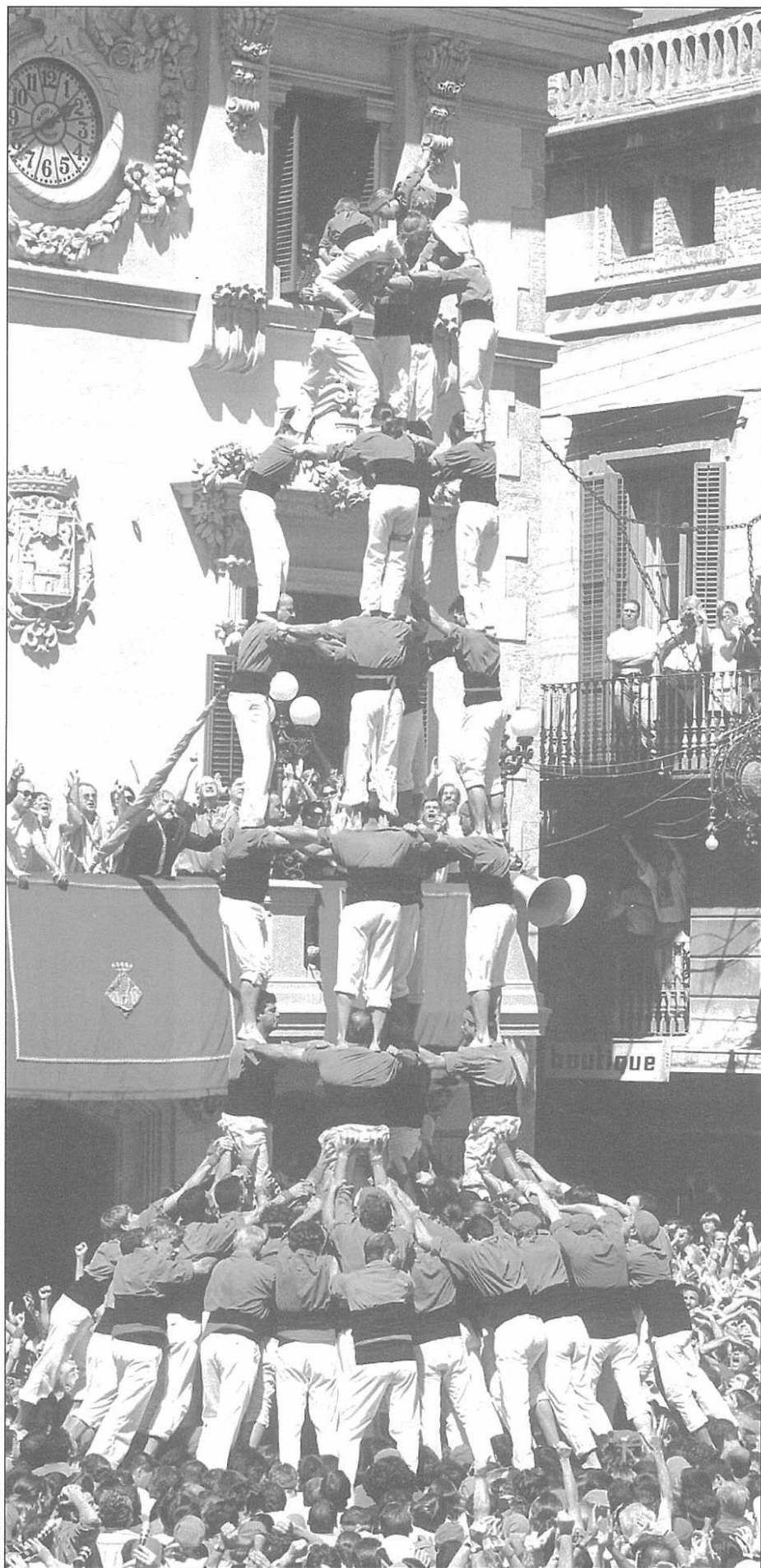

Foto: Pau Aserio

per Sant Fèlix

Tot i que alguns lamentaven el fet de no poder obrir plaça, circumstància que segons deien ens permetria dur la iniciativa de la diada des de bon principi, el cert és que el Sant Fèlix de 1997 (i això sonarà com un tòpic, però és ben cert) va ser una diada històrica, tant per les construccions que hi van plantar les quatre colles que eren a plaça, com per l'exhibició que hi vam dur a terme els Castellers de Vilafranca. Certament, el fet de no poder aixecar el castell inicial de la diada ens va impedir de ser els primers a bastir una basílica folrada a la més castellera, però l'alegria per haver aconseguit carregar el nostre primer cinc de nou amb folre estava més que justificada. Al memorable cinc denou, hi vam afegir dos gegants més: la preuada torre de nou folrada i emmanillada i l'impressionant quatre de nou amb folre i l'agulla al mig, tots dos perfectament descarregats. Fins aleshores, ningú no havia fet res semblant i això fa que el record d'aquell Sant Fèlix sigui inesborrable. *(Diada de Sant Fèlix, Festa Major, Vilafranca del Penedès, plaça de la Vila, 30 d'agost).*

Foto: Felix Miró

Fotos: Félix Miró

Pilar de vuit quasi descarregat

La tercera jornada de la maratoniana Festa Major, la diada de Sant Ramon, va tenir com a principal protagonista un altre espadat de vuit carregat. Aquest cop, però, va quedar en tots nosaltres un cert regust amarg perquè el pilar semblava a punt de descarregar-se. L'enxaneta ja era a terra i l'aixecador estava baixant quan va caure. Segui com sigui, sabíem que

l'objectiu de completar el pilar de vuit amb folre i manilles aviat s'aconseguiria. Per cremar els darrers cartutxos, vam descarregar una altra torre de vuit folrada i un carro gros que va servir per acomiadar una Festa Major plena d'èxits, junt amb el tradicional pilar de cinc portat al balcó. (*Festa Major, Vilafranca del Penedès, plaça de la Vila, 31 d'agost*).

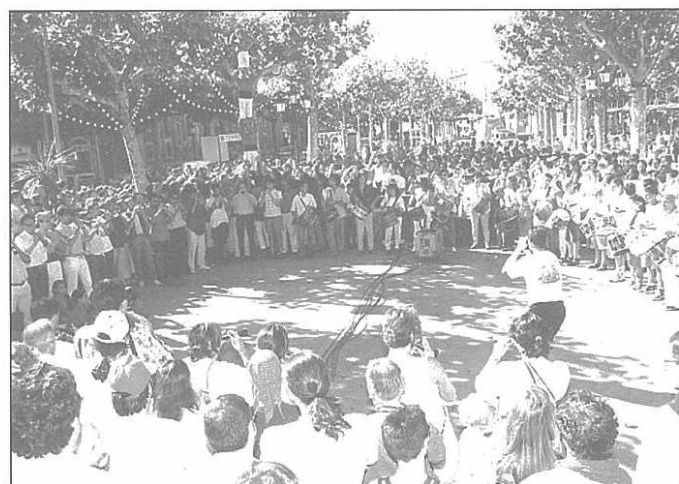

Foto: Pau Ascensio

Foto: Felix Miró

Castells de 500 cc. Pocs tenen l'oportunitat de trepitjar l'asfalt on, minuts després, les estrelles del motociclisme mundial gastaran els pneumàtics de les potents màquines de córrer. Poques colles poden bastir un cinc de set a Montmeló i, encara menys, un quatre de set amb el pilar entre la tribuna principal i la zona de boxes. En això, els verds també som únics, i potser per tot això l'actuació del circuit de Montmeló va ser inoblidable. (*Circuit de Montmeló, 14 de setembre*).

Sortida de relax. La sortida a Esplugues va ser com una mena de *relax*, i no ens referim als que s'anuncien als diaris amb aquest nom, sinó al fet que hi vam aixecar castells que no eren de tant de compromís com els de les actuacions precedents. Així, doncs, hi vam plantar el cinc de set, el carro gros, la torre de set i el pilar de sis, tots ells descarregats. (*Esplugues de Llobregat, 21 de setembre*).

Actuació a Vilaentitats. Un tres de set amb el Melilla al tronc inclòs i un pilar de cinc van ser els protagonistes d'aquesta actuació feta al remodelat Escorxador vilafranquí. (*Vilafranca del Penedès, 3 d'octubre*).

Castells a la Mediterrània. Visita al país de les giravoltes estratosfèriques i les remullades refrescants que són el delit dels xics i dels no tan menuts. Els castells, en una Mediterrània a escala 1:25, van ser el tres de set, el quatre de set amb el pilar i la torre de set, juntament amb dos pilars de cinc de comiat. (*Port Aventura, 11 d'octubre*).

Massa vent. Un altre cop el mal temps determinava una diada. El fort vent ens va impedir reeixir en un intent de carro gros i per evitar caigudes innecessàries, vam alçar un cinc de set, un quatre de set, un tres de set i una torre de set. Lògicament, l'u de set no el vam fer; el pilar només va ser de cinc. (*Vilobí, 12 d'octubre*).

El primer pilar de vuit descarregat al segle XX

Foto: Pau Asensio

En la diada en honor del nostre sant patró vam descarregar (després de la missa i de l'obligada fotografia familiar) el tan preuat pilar de vuit amb folre i manilles, el primer i únic completat -de moment- en aquest segle. Com a aperitiu a l'espada de màxima magnitud, vam alçar una torre de vuit amb folre i, per finalitzar la diada, ens vam decidir per un altre castell folrat: el tres de nou, que va ser perfectament descarregat. (*Diada de Sant Miquel, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès, 28 de setembre*).

Placa en record del quatre de nou

El retorn a la vila de Sitges va servir, primer de tot, per descobrir una placa en honor del quatre de nou amb folre que havíem completat l'any anterior. Si bé aquesta vegada no hi vam bastir cap castell d'aquesta mateixa alçada, vam marxar de la Blanca Subur prou satisfets per haver aconseguit una torre de vuit amb folre, un altre cinc de vuit, un tres de vuit i un espadat de set folrat. El quatre de vuit amb l'agulla al mig, però, només va quedar en un intent. (*Festa Major de Santa Tecla, Cap de la Vila, Sitges, 20 de setembre*).

L'actuació de Montserrat, a Montserrat

Feia dos anys que havíem aconseguit de completar aquesta mateixa actuació en aquest mateix lloc i per això l'hem batejada com l'*actuació de Montserrat*. Sigui com sigui, poder descarregar el cinc de vuit, el quatre de vuit amb el pilar de sis al mig i la torre de vuit folrada, així com el pilar de set amb folre és, ara per ara, la millor actuació de castells de vuit que es pot veure. I els Castellers de Vilafranca l'hem dut a terme diverses vegades i en diferents llocs. (*Actuació de la Romeria, Montserrat, 26 d'octubre*).

Castells de primera

L'any que no hi ha concurs, Reus organitza una trobada amb colles capdavanteres i, lògicament, la plaça del Mercadal veu castells de primera línia. Els Castellers de Vilafranca hi vam bastir un cinc de vuit, un quatre de vuit amb el pilar de sis al mig, un tres de nou folrat i un pilar de set amb folre que va caure després de ser carregat. Només cal afegir que els pilars van ser els protagonistes de la jornada perquè, a la ronda final, quatre colles participants van plantar tres espadats de set (un d'ells, descarregat) i un pilar de sis carregat. (*Plaça del Mercadal, Reus, 5 d'octubre*).

Foto: Felix Miró

Foto: Felix Miró

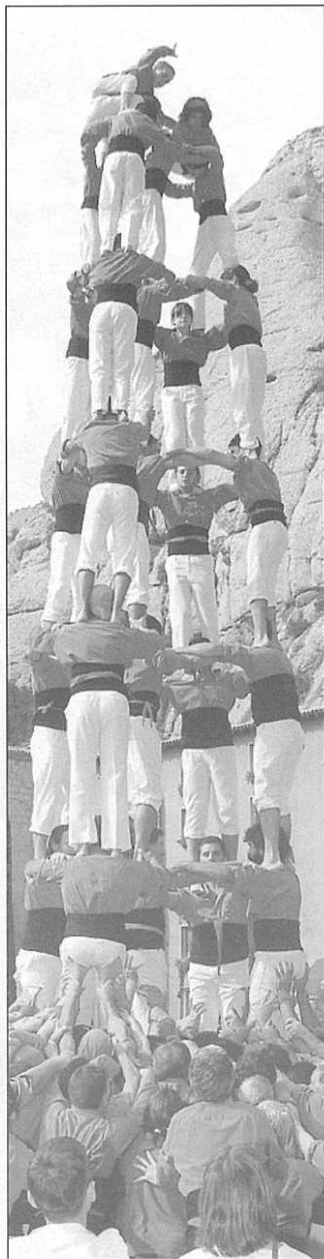

Foto: Felix Miró

Foto: Felix Miró

Incansables!

El cinc de nou de Tots Sants completa el pòquer d'asos

Si, després de la diada de Sant Fèlix, *El 3 de Vuit* titulava a tota la portada: "Insuperables!", referint-se a la nostra actuació; un cop passada la de Tots Sants podrien haver posat el títol de "Incansables!", atesa la prova de força que va haver de fer tota la colla, i especialment la gent del peu, per culminar la llarguíssima exhibició. Però va pagar la pena. I és que, si per Sant Fèlix vam descarregar la torre de nou i el quatre de nou amb l'agulla, i per Sant Miquel, el pilar de vuit; per Tots Sants, hi havíem d'afegir l'altre as per completar un pòquer que és l'enveja de totes les colles: el cinc de nou, que, a més, havia de ser el primer que descarregués la colla. La diada de l'u de novembre, en general, va ser una autèntica marató de castells i una mostra d'equilibri, força, enginy i constància. Mai no s'havien vist tants peus, folres i manilles amunt i avall de la plaça per arribar a l'impressionant resultat final.

D'entrada vam encarar l'únic castell de la gamma extra que ens faltava descarregar, és a dir, el cinc de nou amb folre. Hi havia molta convicció en tots els castellers i això va permetre que ens sortís un cinc de postal. Un cop *adquirit* l'únic *chromo* que ens faltava a la col·lecció, ens vam dedicar a fer allò que diuen al circ: "encara més difícil!", o sigui, ens vam proposar de superar la colossal diada de Sant Fèlix. Per aconseguir-ho, a la segona ronda vam tirar la torre de nou i la vam descarregar, tot i que abans vam haver de desmuntar-ne el peu més d'un cop. Ja "només" quedava el quatre de nou amb l'agulla i el pilar de vuit, però aquesta vegada el quatre amb el pilar ens va caure després de fer l'aleta a la primera construcció. Tot i amb això, encara van quedar forces per carregar l'espadat de vuit, i gairebé per descarregar-lo.

Així, doncs, cal destacar sobretot el sacrifici que van haver de fer els castellers i les castelleres del peu perquè, a banda de les construccions que van arribar a fi de bé, també van aguantar a les espatlles alguns muntatges de peus que es van haver de desmuntar. Aquesta diada excepcional sobretot és seva. (*Diada dels Castellers de Vilafranca, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès, 1 de novembre*).

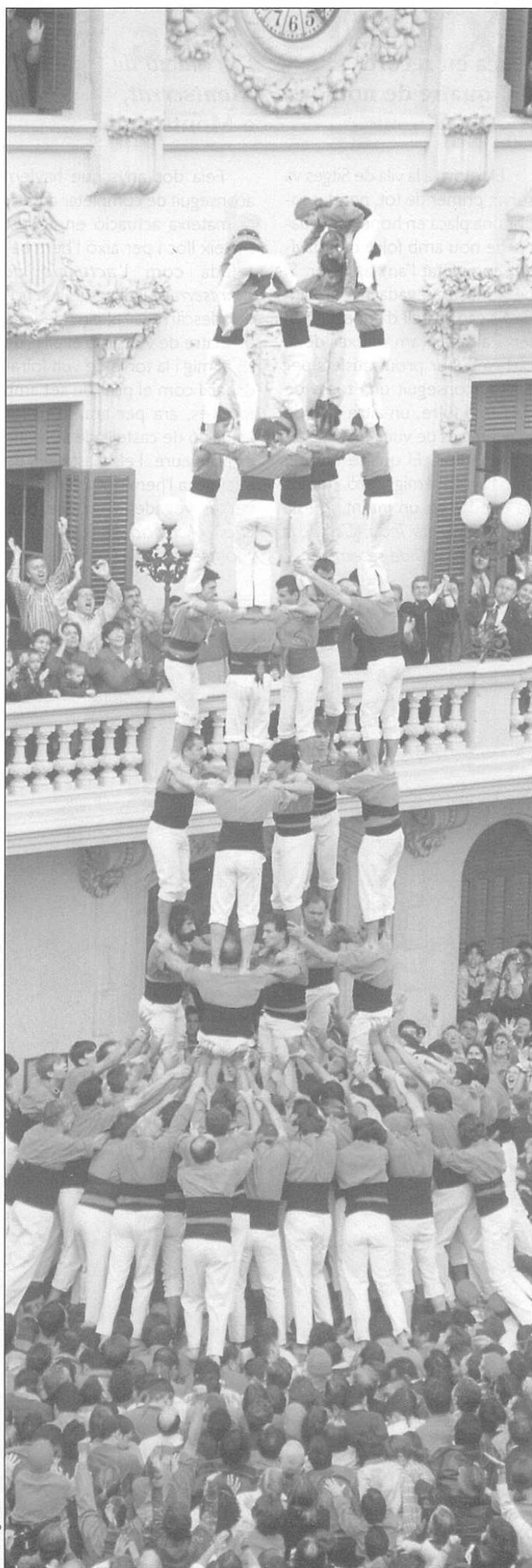

Foto: Sergi Ros

Foto: Sergi Ros

Foto: Felix Miró

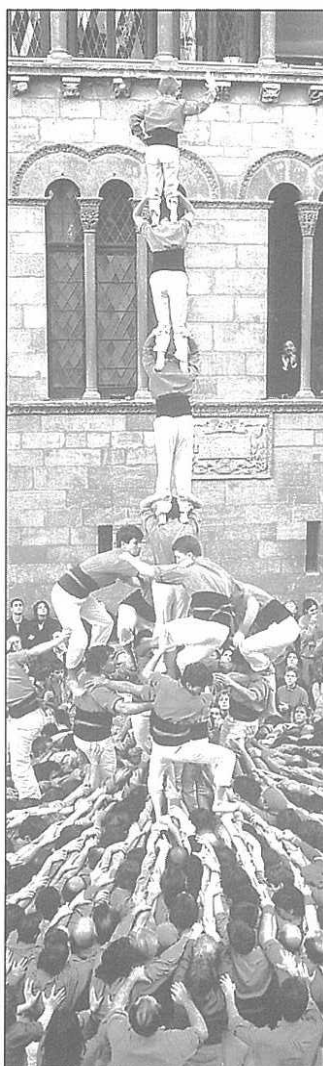
Un cinc de vuit per tancar caixa

Una mica més i no entrem a plaça, després que costés sang i suor fer-hi entrar el pilar de quatre caminant. A banda de l'anècdota del pilar inicial, en l'última actuació de l'any, vam aconseguir batre un record digne d'aparèixer als Guinness: tretze cincs de vuit en un sol any (qui ho havia de dir al principi de temporada). El cinc de vuit va obrir l'exhibició i, després de fer un intent desafortunat de tres de nou amb folre, vam redreçar la jornada descarregant la torre de vuit folrada, un quatre de vuit amb el pilar al mig i un pilar de set amb folre que va servir per acomiadar un nou any gloriós. (Lleida, 9 de novembre).

Fotos: Felix Miró

Fotos: Felix Miró

Fotos: Felix Miró

Fotos: Felix Miró

Els castells del 97

Data	Lloc	Motiu	1/5	2/6	4/7	3/7	4/7 a	5/7	2/7	4/8	1/6	3/8	2/8 f	1/7 f	5/8	4/8 a	4/9 f	3/9 f	2/9 fm	1/8 fm	5/9 f	4/9 af
12-01	Vilafranca	Festes Sant Raimon	2D				D			D												
25-01	La Bisbal	Inauguració placa	D			D																
01-02	Vilafranca	Record A. Masana	D																			
12-03	Vilafranca	Funeral J. Bolet	D			D																
11-04	Vilafranca	Assaig							D													
25-04	Vilafranca	Assaig							D													
27-04	Vilafranca	Exhibició	2D1C							D		D	D									
02-05	Vilafranca	Assaig							D		D											
03-05	Salomó	Festa Major							D	D	D	D										
04-05	Manresa	Festa Cultura Popular del Bages	2D					D		D		D										
18-05	Vilafranca	Fires											D	D	D	D						
24-05	Vic	F. Inauguració Universitat	2D						D	D		D										
30-05	Vilafranca	Assaig							D													
31-05	Cal Codorniu	Congrés Caçatalents	2D			D	D	D														
01-06	Cornellà	Festa Major	2D									D			C	D						
07-06	Vilafranca	Nissaga de Poder				2D																
07-06	Vilafranca	Torneig l'Anxaneta	2D	D	D	D																
08-06	Barcelona	Mostra Cultural de l'Eixample							D	D	D	D										
14-06	Tarragona	Mostra Pescadora i Marineria	D						D	D		D	D	D								
21-06	Reus	Festa Major	2D									D	D	I		D						
24-06	Vilafranca	Ordenació sacerdotal	D																			
28-06	Perpinyà	Festa Major de l'Alt Penedès				D																
29-06	Sant Pere Molanta	Fira-Mercat	2D		D			D	D	D												
	Sant Pere de Ribes	Festa Major								D		D			D	D						
05-07	Vilafranca	Festa Sant Julià	2D					D	D	D	C				D							
18-07	Vilafranca	Assaig																				
20-07	Els Monjos	Festa Major											D	id-D	D	D						
22-07	Vilafranca	Inaug. Nou Edifici Caixa Penedès								D												
27-07	Mataró	Festa Major	2D								D				D		D	D				
02-08	Vilanova	Festa Major									D				D	D	D					
09-08	Vilafranca	Assaig									D											
10-08	Llorenç del Pdès.	Festa Major	2D										C		D	D						
15-08	La Bisbal	Festa Major	D									D	D	D		D	I	I				
22-08	Vilafranca	Assaig							D				D									
23-08	El Catllar	Festa Major											D	D	D	D						
24-08	Igualada	Festa Major	2D										D		D		I	D				
29-08	Vilafranca	Vigília	1D1C	2D	D					D		D	D									
30-08	Vilafranca	Sant Fèlix	7D	2D		D													D		C	D
31-08	Vilafranca	Sant Ramon	10D	D						D			D							C		
14-09	Circuit de Catalunya	GP Mundial Motociclisme					D	D														
20-09	Sitges	Santa Tecla										D	D	D	D	I						
21-09	Esplugues Ll.	Festa Major						D	D	D	D											
28-09	Vilafranca	Sant Miquel	3D										D					D		D		
03-10	Vilafranca	Inauguració Vilaentitats	D			D																
05-10	Reus	Diada del Mercadal	D											C	D	D		D				
11-10	Port Aventura	Exhibició	1D1C			D	D		D													
12-10	Vilobí	Festa del Most	3D	2D	D			D	D	id												
17-10	Vilafranca	Assaig							D													
19-10	Montserrat	Romeria											D	D	D	D						
24-10	Vilafranca	Assaig							D													
01-11	Vilafranca	Tots Sants	D																id-D	id-C	D	I
09-11	Lleida	Diada de la colla											D	D	D	D		I				
		Descarregat	70	6	5	9	4	7	16	13	8	11	15	8	13	12	2	4	2	I	I	I
		Carregat	3								I			I	I					2	I	
		Intent desmuntat												I					I			
		Intent llenya												I		I	2	2				I

Notes

- En la Diada de Sant Raimon a més dels castells anotats es va descarregar el primer sis de set del segle amb dos enxanetes.
- Els dos tresos de set fets durant la gravació de Nissaga de Poder varen tenir, per coses de la tele, folre. Naturalment no compten en el total.

Jordi Mir

Des dels ulls d'un enxaneta

Encara no?

Aquells dies calorosos es començaven a fer llargs. La Festa Major trigava massa. Tot l'any pensant com seria aquell any la festa i finalment, una setmana abans, jo, la Berta, una nena de sis anys, l'enxaneta dels Castellers de Vilafranca, esperava inquieta, sense saber què fer i amorrada al rellotge, l'arribada de la gran festa. Una festa especial, màgica i emocionant. L'esforç de tots aquells mesos de preparació es demostraven en cinc llargs dies de festa sonada que, tot i la suor de molta i molta gent, depenia totalment del temps.

Per fi el gran dia

El dia esperat havia arribat. La mare, com cada matí, em va llevar tot fent-me unes pessigolles per sota els llençols. Em vaig aixecar i vaig mirar per la finestra. Semblava que havia de fer força bo. Em vaig vestir a corre-cuita, em vaig posar els pantalons blancs, la faixa i la camisa verda. Tot corrent pel passadís, vaig entrar a la cuina, vaig agafar una llesca de pa de sobre la taula i me'n vaig anar corrents cap a la rambla.

Entremig de tanta i tanta gent que esperaven els coets de la tronada i la desfilada dels balls, hi havia la colla començant a estructurar el pilar per donar la benvinguda a la festa.

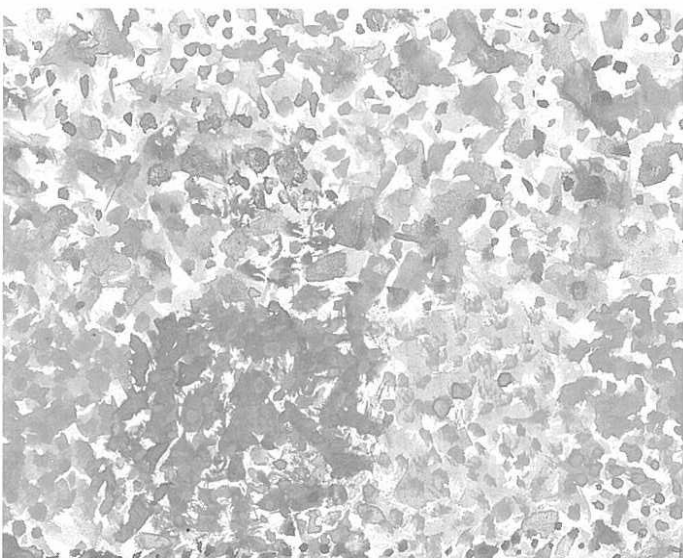
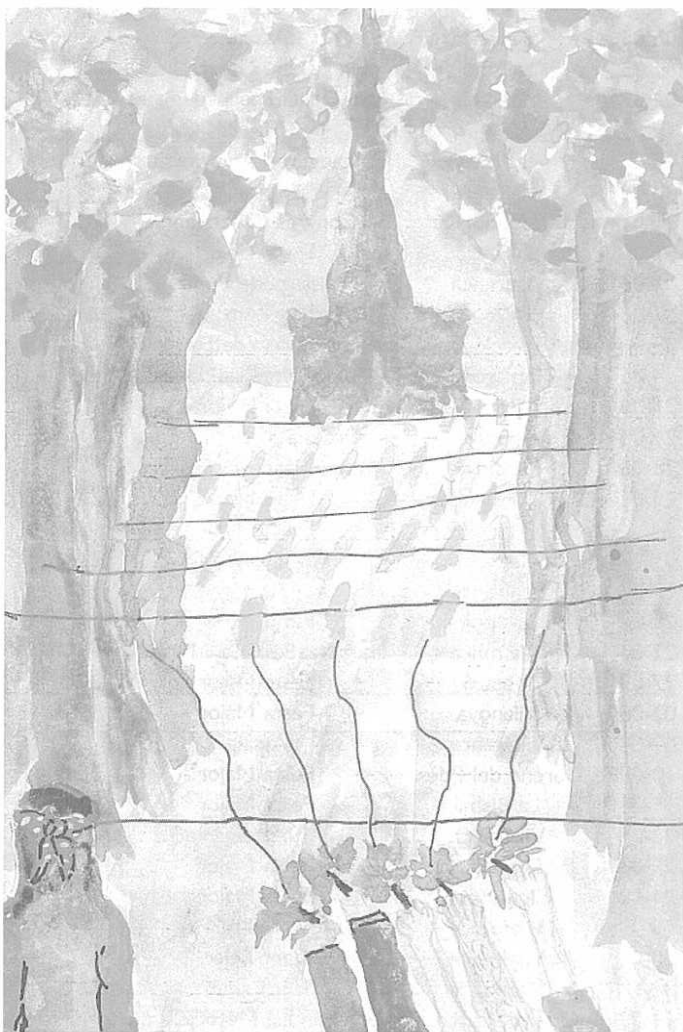
Entre el xiuxiueig de la gent i la canalla nerviosa esperant que les dues agulles del rellotge es toquessin marcant les dotze, cinc personatges es van acostar, amb cinc metxes enceses, als fils de l'inici de la tronada. La canalla s'anava posant les mans a les orelles i en un tres i no res la tronada va començar. Pim!, pam!, pum! La gent anava tancant el passadís de la tronada per poder veure millor els balls, la festa havia començat. Els balls van començar a desfilir, seguidament va arribar l'hora de la colla.

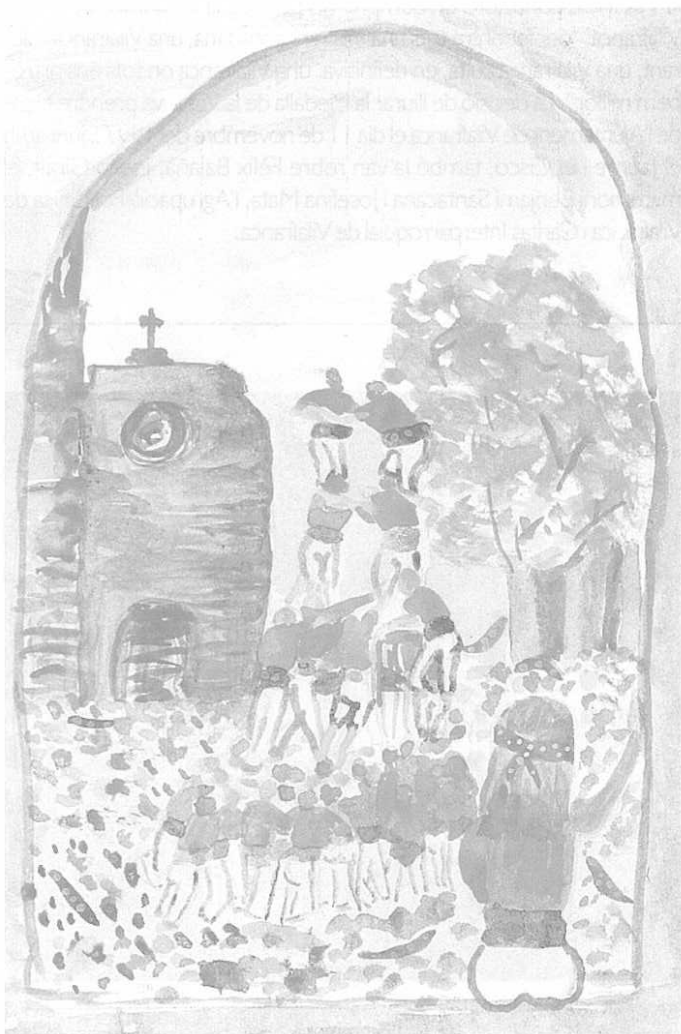
Les gralles em fiblaven les orelles i, quan el cap de colla em va donar el senyal, vaig començar a pujar. De mica en mica, el pilar es va començar a muntar. Amunt, amunt fins que vaig ser a dalt. La gent aplaudia molt fort. Vaig anar baixant a poc a poc fins que vaig arribar a la pinya.

30 d'agost, la diada de Sant Fèlix

L'endemà al matí, em vaig trobar amb la colla a davant de Santa Maria, des d'on començava la cercavila. Era el dia més esperat per tots els vilafranquins. La plaça de l'Ajuntament acollia mig Vilafranca, més la gent de fora que volia veure bons castells, i és que els castells que ens havíem proposat necessitaven el màxim de concentració i, sobretot, molta agilitat per poder-los descarregar. Després de la cercavila, la plaça era plena a vessar. Les cames em feien figa només de pensar que havia de pujar tan amunt. Tothom em saludava. Gent que no coneixia de res m'acariciava el cap o em desitjava sort.

De mica en mica, les quatre taques de colors anaven entrant a la plaça tot donant la benvinguda amb uns pilars. De cop, un noi em va alçar a collibè i em va portar cap a dins l'ajuntament. Em va portar una ampolla d'aigua i després se'n va anar. No vaig tenir temps ni de donar-li les gràcies. La gent anava fent silenci i les gralles començaven a sonar. Per sort li tocava actuar a una altra colla. Vaig pujar al capdamunt de les

escales, em vaig tapar fort les orelles i vaig tancar els ulls. Quan els vaig obrir, vaig veure aquell noi que em cridava:

- Berta, baixa que ara és el nostre!

Em va dur fins al peu de la pinya i vaig esperar que el cap de colla em donés la sortida. Tota jo tremolava com una fulla. Les gralles van començar a sonar i jo començava a pujar. Tota la plaça estava en silenci. Quan estava a punt de coronar el castell, la gent va començar a cridar. Vaig posar la cama a sobre l'espatlla d'un dels dosos i l'altra cama a l'altra espatlla. Només em faltava aixecar l'aleta i... síiiii!... carregat!

La gent, petits com formigues, cridava i cridava i el castell s'anava descarregant. Avall, avall fins que vaig ser a sobre la pinya. Llavors vaig començar a buscar aquell noi, però, com que no el trobava, em vaig tirar a sobre d'un home alt i gros que li queia la suor per sota del bigoti i li vaig dir que si em podia entrar a dins l'ajuntament. Des d'una finestra de l'ajuntament, encara vaig poder veure com s'acabava de descarregar el castell. Llavors vaig entendre per què no havia trobat aquell noi. Ell també havia participat en el castell, però era a sota de tot. Després d'haver-lo descarregat, tothom explica la seva experiència des d'on ho ha viscut. Ha sigut un castell preciós.

Després, quan tot ja havia acabat, me'n vaig anar a casa de l'àvia on tota la familiada m'esperava. Pel carrer, tothom estava molt content i em felicitava.

Quan vaig arribar a casa l'àvia, la gana em feia roncar la panxa. L'àvia havia preparat un dinar magnífic i hi havia una taula que feia goig. Tothom ja era allí menys els meus tiets, que també formaven part de la colla i, com sempre, s'havien quedat una mica més amb tots els altres.

Al vespre, l'Entrada de Sant Fèlix

Vaig buscar un bon lloc per veure on era la colla. Em vaig enfilar a dalt del Monument als Castellers i vaig veure que eren davant del Museu del Vi. Em vaig afanyar molt perquè els diables estaven a punt d'entrar a la plaça. Quan finalment els vaig trobar, els llums es van començar a apagar, els balls van començar a entrar a la plaça i el pilar es va començar a enlairar.

Coets, balls, gent, tot ho veia de d'un lloc que era perfecte: des de dalt del pilar. El castell de foc es veia magnífic. Els balls ballaven tots alhora i es feia una barreja de sons diferents. El resplendor de les espurnes dels diables era preciós. Els gegants, tan elegants com sempre, ballaven i ballaven sense parar. Els sons dels trabucs gairebé no se sentien. De dalt del campanar sortia un fum vermell i unes espurnes molt boniques. El pilar va començar a tremolar. La gent em cridava:

- Berta, baixa!

Vaig haver de baixar en el moment més emocionant: quan entrava Sant Fèlix. La gent començava a estrènyer per entrar a Santa Maria. Jo vaig començar a baixar. Quan vaig ser a baix, jo i tots els altres vam intentar entrar-hi, però estava molt plena i ens vam haver de quedar a darrere. Gent pels passadissos, gent enfilada a les reixes, gent pertot arreu. Els goigs van començar. El dolç so dels violins em feia posar la pell de gallina, però per sort encara quedaven tres dies més per acabar la festa.

Text: **Gemma Raurell**

Dibuixos: **Eva Mestres**

Dos castellers de soca-rel reben la Medalla de la Vila

El Jaume Palau i el Cisco Mallofré van ser guardonats amb la Medalla de la Vila en reconeixement a la trajectòria cívica de servei a Vilafranca que han mantingut durant molts anys. En la sessió plenària celebrada el dia 23 de gener de 1998, l'alcalde de la vila, Joan Aguado, va lliurar les medalles als dos castellers vilafranquins. En els parlaments d'agraïment, el Cisco Mallofré es va referir als Castellers de Vilafranca i va aprofitar l'ocasió per dedicar unes paraules a les croses que ha dut en els quaranta anys que ha estat casteller. Per la seva banda, el Jaume Palau va dir que la Medalla de la Vila li feia contraure un compromís per seguir treballant pel bé de Vilafranca, "per fer entre tots una Vilafranca solidària, una Vilafranca tolerant, una Vilafranca culta, en definitiva, una Vilafranca on tots ens hi trobem millor". La decisió de lliurar la Medalla de la Vila la va prendre el ple de l'Ajuntament de Vilafranca el dia 11 de novembre del 1997 i, junt amb el Jaume i el Cisco, també la van rebre Fèlix Balañà, Josep Giral, el matrimoni Benjamí Santacana i Josefina Mata, l'Agrupació Polifònica de Vilafranca i Caritas Interparroquial de Vilafranca.

Foto: Fèlix Miró

Josep Requena i Fèlix Balañà, castellers de soca-rel

En el sopar de la colla de la temporada 1997, que va reunir més de sis-cents persones a Cal Pau Xic de Guardiola de Font-rubí, van ser guardonats amb el títol de castellers de soca-rel el Josep Requena i el Fèlix Balañà. El primer ha estat un dels baixos que ha parat gairebé tots els castells de la colla i va formar part de la junta durant uns quants anys; el segon, a banda d'haver estat també a la junta, va ser membre de l'equip de la canalla fins a l'any passat i, a més, és l'home que es coneix millor tots els racons de Cal Figarot. Pel que fa al sopar, només cal afegir que va tenir l'animació habitual, els parlaments consuetudinaris, els regals per a la canalla com cada any, i el ball acostumat, en aquesta ocasió amenitzat pel bitelià conjunt Abbey Road.

Foto: Fèlix Miró

Presentació del Web dels verds a l'assemblea

Foto: Fèlix Miró

En l'assemblea anual de la colla i del patronat, es va presentar el Web del verds, és a dir, la pàgina que els Castellers de Vilafranca van obrir el 1997 a Internet i que, des d'aleshores, poden consultar els internautes de tot el món. Aquesta pàgina web inclou la informació bàsica de la colla, o sigui, la història, les fotografies dels castells més importants, les sortides de l'any, unes quantes estadístiques i la reproducció de l'últim EL FIGAROT, entre d'altres. Aquesta pàgina es pot consultar a <http://www.impacte.com/cdv>. Un cop aprovats els comptes de la colla, tant el president del Patronat com el cap de colla van dirigir unes paraules als assistents. Tots dos van aprofitar l'ocasió per remarcar la importància que el 1998 havia de tenir per als Castellers de Vilafranca ja que, durant aquesta temporada, hi complien els cinquanta anys. El primer va valorar l'aspecte social d'aquesta celebració i el segon va tocar el vessant casteller.

